

שמותיו היפים של אללה

נכנסות

בקוראן הקדוש

ובחדית'ים של הנביא מוחמד עליו השלום

עם הסבר מפורט לכל שם

מבוא

השבח לאללה לבדו, והתפילות והשלום יהיו על אלה שאין אחריהם נביא, אלא אחרי

הכרת השמים ותכונותיו של אלוהים היא אחד המדעים החשובים והמכובדים ביותר

אלוהים עם שמותיו, תכונותיו ומעשיו; הוא בהכרח אוהב אותו

לכן אספתי את המשפט הזה משמות אללה המופיעים בקוראן

הקדוש ובחדית'ים של הנביא מוחמד (שאלוהים יברך אותו ויעניק לו שלום) - עם אזכור הסבר

מפושט עבור כל שם לפי הצורך

היא גם צירפה לו מספר תכונות של הקב"ה, עם חלק ממשמעויותיהן

אני מבקש מאללה, יהי רצון שיתעלה, שיועיל לספר קצר זה עבור מחברו, קוראו והמו"ל שלו

אללה יברך את מוחמד, משפחתו ומלוויו, ויעניק לו ברכות רבות

שמותיו היפים של אללה המוזכרים בקוראן הקדוש

ובחדית'ים של הנביא מוחמד עליו השלום

,השם במקום השם בקוראן או בחדית' של הנביא

עם הסבר פשוט על זה

אדון: השבח לאללה, אדון העולמות, הנדיב ביותר, הרחום ביותר ﴿

הקב"ה הוא המחנך של כל העולמות בחסדים גדולים, אשר

אם הם היו מאבדים את זה, הם לא היו יכולים לשרוד. איזה חסד יש להם, זה ממנו

תחזור.

"הקב"ה: "ואלוהיך הוא אל אחד, אין אלוהים אלא הרחום ביותר

האל אשר אליל

ביום ראשון, זה שהזכיר את השם (יום ראשון) במקום אחד בקוראן, שהוא לתגיד, הוא אללה, אחד מאלוהים, האיתן, לא ילד, לא נולד, ולא היה לו מספיק מאף אחד

באשר לשם (האחד), הוא חוזר בקוראן, כמו בפתגם

ואלוהיך הוא אל אחד, אין אלוהים אבל הוא הרחמן ﴿ הקב"ה

"ואמרתו: "אין אלוהים אלא האל האחד הכל יכול

הם שני שמות המעידים על ייחודו של הקב"ה בתכונות הגדולה

וגאוה, כי היא אחת בפני עצמה, ואחת בתכונותיה

,ומעשיו, אין מקביל או עמית, והוא האחד המיוחד בכל השלמות

כמו שהקב"ה אמר "אין כמוהו", והוא אמר: "לאלוהים יש את האידיאל", ואחד באלוהותו, כך אין שווה בהשפלה

וכניעה.

הבורא

צלם: } הוא אלוהים, הבורא, התמים, לצלם יש את השמות היפים ביותר, משבח אותו על מה שיש בשמים ובארץ, והוא היקר והחכם }

הבורא הוא זה שבדרך כלל העריך את קיומם של יצורים משום מקום

והצדיק הוא זה שהביא אותו לעולם, וממנו הוא אומר

הקב"ה (חזר בתשובה לצדיק), כלומר, זה שהוציא אותך אל

נוכחות.

הצלם הוא זה שצילם את זה על התמונה שהוא בוחר

אז הוא עשה את האדם דוגמה לדמות כללית, ואז הבדיל בין בני אדם בצלמם שלהם, אז הוא עשה את הדימוי של זה

בשונה מהדימוי של זה, זה מראה את שלמות כוחו של אלוהים

אדירים.

בעל המלך: } תגידו הו אלוהים בעל המלך אתה נותן למלך את מי שאתה רוצה ולקחת את המלך שממנו אתה רוצה ולנחם את מי שאתה רוצה ולהשפיל את מי שאתה רוצה בידך הטובה שאתה מסוגל לכל דבר }

הבעלים של המלך, כלומר, הבעלים של כל הממלכות, תיאור של

המלך האבסולוטי הוא שלו, וכל הממלכה נמצאת מעליו ומתחתיו

וההפרשה וכל המידה היא שלו.

אל-רזאק, אל-ראזיק: אלוהים הוא הרזאק בעל הכוח החזק }

הנביא מוחמד (עליו השלום והברכות של אלאה) אמר: אללה הוא

...יוצר קלאץ' באסט רזאק

הפרנסה היא זו שדואגת לפרנסת המשרתים, שמבוססת על כל נשמה

"עם מה שאתה צריך מהפרנסה, אמר הקב"ה: "אין חיה על פני האדמה מלבד אללה שיספק אותה

ישנם שני סוגים של פרנסה: פרנסה כללית, שהיא פרנסתו של הנצחי, שהיא פרנסתו של הנצחי, שהיא מה שאלוהים מקיים את עבדיו, המאמין והכופר, מכסף וילדים

.,בריאות, תפקיד ועוד

סוג הפרנסה השני הוא פרנסה פרטית, שהיא פרנסה

אמונה והכוונה לדרך הישר ולדת

הסח'ח, וזה ספציפי למאמינים, אמר הקב"ה: "מי שמאמין באללה ועושה טוב ייכנס לגנים שתחתם זורמים נהרות". וינציח אותם לנצח, מי ייתן ואללה יעניק לו פרנסה

רפיק: הנביא (עליו השלום וברכת אלאה) אמר לאשתו עאישה

"עאישה, הקב"ה הוא בן לוויה שאוהב חסד בכל העניינים

,תכונת החסד נחשבת לאחת התכונות הנרדפות למידת הרחמים

.חסד הוא רכות וקלות, וחסדו של הקב"ה לעבדיו הוא שקבע להם חוקים המתאימים לבריאתם ולגורלם, כדבריו

הקב"ה: ואיזו מבוכה נעשתה לך בדת {

אל-מועטי, אלג'וואד: הדבר הזכר בדברי הנביא מוחמד (עליו השלום והברכות של אלאה)

והקב"ה הוא הנותן

.ויאמר: הקב"ה הוא סוס נדיב

המילה נותן פירושה טוב, והסוס רך מאוד

וזה טוב בכל היצורים

"אל-והאב: "אדוננו, אל תנענע את ליבנו עדיין, כי מתנתנו מוענקת לנו על ידי רחמיך, שאתה הוהאב

המשמעות של והאב, כלומר זה עם מתנות ומתנות רבות

אל-מנאן: השם הזה הזכר בחדית' שאדם אמר: הו אלוהים, אני

אני מבקש ממך שהשבח לך, אין אלוהים מלבדך, אין שותף

שלך, מנאן, מייפה השמים והארץ, הוד מלכותך

וכבוד.

הנביא מוחמד (עליו השלום והברכות של אלאה) שמע זאת ואמר: שאלתי את אללה בשמו הגדול ביותר, שאם יקראו לו, יענה, ואם יבקשו ממנו יתן

אל-מנאן הוא נותן, כישרון גדול והגדול מכולם

מאת אלוהים על ידו על האנושות היא שליחתו של מוחמד עליו השלום

הוא זיהה את המסר של האסלאם, כפי שאמר הקב"ה: מאלוהים על המאמינים, שכן הוא שלח להם שליח מעצמם (לדקלם להם את פסוקיו, להמליץ עליהם וללמד אותם ספרים וחוכמה, גם אם קודם לכן הם היו באשליה ברורה

צדקה: {זוהי הצדקה הרחומה} משמעות הצדקה, כלומר, שכללה ישויות עם צדקתו, נתינתו וחסדיו

אחד מצדיקי האלוהים הגדולים ביותר באמצעות משרתו הוא הצלחתו בדת האסלאם, שהיא

:הדת היא ביתם של כל בני האדם עד שתגיע השעה, אמר הקב"ה

{ הדת עם אלוהים היא האסלאם }

אל-קיום: (אין אלוהים מלבדו מי שחי והינו קאיום)

קיום פירושו מי שעומד לבדו, תושב יצירתו בפרנסתם ובפנסיונם

אל-סמאד: (אמרו: "הוא אלוהים ואחד מאלוהים, האיתן)

המשמעות של סמאד, כלומר, המאסטר הגדול שהוא מושלם בתכונותיו, הוא

הוא היה גדול, והיצורים עמדו בו, ואני התכוונתי אליו

לכל היצורים אין אדון אחר שיבצע את ענייניהם

צדקה: }זוהי הצדקה הרחומה { משמעות הצדקה, כלומר, שכללה ישויות עם צדקתו, נתינתו וחסדיו

אחד מצדיקי האלוהים הגדולים ביותר באמצעות משרתו הוא הצלחתו בדת האסלאם, שהיא

:הדת היא ביתם של כל בני האדם עד שתגיע השעה, אמר הקב"ה

{ הדת עם אלוהים היא האסלאם }

אל-קיום: (אין אלוהים מלבדו מי שחי והינו קאיום)

קיום פירושו מי שעומד לבדו, תושב יצירתו בפרנסתם ובפנסיונם

אל-סמאד: (אמרו: "הוא אלוהים ואחד מאלוהים, האיתן)

המשמעות של סמאד, כלומר, המאסטר הגדול שהוא מושלם בתכונותיו, הוא

הוא היה גדול, והיצורים עמדו בו, ואני התכוונתי אליו

לכל היצורים אין אדון אחר שיבצע את ענייניהם

אל-האדי: (אלוהים הוא המדריך של אלה המאמינים בדרך הישר)

אל-האדי, כלומר, זה שהדריך את משרתיו לתורתו הסובלנית הברורה

.מוביל לגן העדן שלו

אל-פתאח: (הוא פתאח הכל-יודע)

אל-פתאח, כלומר מי ששולט בקרב משרתיו לפי רצונו וגזרתו

.ביניהם מה שהוא רוצה, אין רצון לשלוט בו

אל-סמיע: (אלוהים שומע ורואה)

המשמעות של השומע כלומר, זה ששומע את כל הקולות על

שפות שונות וצרכים מגוונים, שווים למשפחות

.אומר ומי מדבר על זה

שם זה חזר בקוראן הקדוש בקירוב

.חמישים עמדות

אל-בסיר: (אלוהים שומע ורואה)

.המשמעות של איש החזון, כלומר, זה שרואה את כל הדברים במדויק

מים

והגליל, הוא רואה את הנמלה השחורה על סלע החרש
(כלומר, מוצק), בלילה החשוך, עם להיות מעל השמים
שביעי על כסאו, הכל יכול

העדין, המומחה: (הראייה אינה תופסת אותו, והוא תופס את הראייה, והוא המומחה העדין)
משמעות העדין משמעה מי שמגיע למשרתיו לענייניהם בטוב לבו ובחסדו ומחסדו לעבדיו שהראה להם בלשון
נביאו מוחמד עליו השלום בדרך המובילה

לגן עדן, וגילה להם מה לא בסדר איתם ממה שהוא עיוות
אנשים במסרים של הנביאים לפניו לאורך הדורות, כפי שניתן לראות
יש להם את הדרך להינצל מאש

והמומחה, כלומר, היודע את דקויות הדברים, ואת סודות הבריאה, אשר
מצפונם ונשמתם

סליחה, סליחה,

סליחה, תשובה: (אלוהים סולח על סליחה) (אני סולח למי שחוזר בתשובה, מאמין, עושה מעשים טובים ואז
מתנצר)

(הוא החוזר בתשובה הרחמן)

שם אלוהים (סליחה), כלומר, זה שמוחק מעשים רעים

והסליחה והסליחה, כלומר, מי שמכסה על המעשים הרעים, כדי שלא יתגלו
לאנשים

ותשובה, כלומר, מי שחוזר בתשובה מקרב עבדיו, אם

"הם חטאו, כפי שאמר הקב"ה: "הוא זה שמקבל תשובה מעבדיו ומוחל על מעשים רעים ויודע מה אתם עושים

הקדוש המעונה, הצנזור: (ואלוהים הוא קדוש מעונה לכל דבר)

(אלוהים השגיח עליך)

שני שמות אלה הם מילים נרדפות, והמשמעות היא הפנימית

על הכל, שום דבר לא מוסתר ממנו ממה שעשו העופות הדורסים

או כלתו

השולט, האוקיינוס: (מי שאין לו אלוהים אבל הוא המלך הקדוש, השלום, המאמין, הדומיננטי)

(ואלוהים הקיף את הכל)

המשמעות של הדומיננטי, כלומר, זה שמכיר את מסתרי הדברים

ושמו של אלוהים (האוקיינוס) מצביע על כך שאלוהים מוקף בכל דבר עם ידע, יכולת ודיכוי

המתועב: (ואלוהים היה מתועב לכל דבר)

משמעות המשמעות המתועבת של כל קדוש מעונה ונאמר: כלומר, זה שמוסר לאנשים את מזונם ופרנסתם

(אלוהים הוא המשמר הטוב ביותר) (על הכל Hafeez אדוני הוא) Hafiz - Hafiz

השינון כאן עוסק בשלושה דברים: ראשית: להציל הכל

מידע הבריאה, כדי שאלוהים לא יאבד אותו, כמו

אמר הקב"ה: (שלא יטעה ה' ולא ישכח) ואמר: (יהי רצון שה' יספור אותו וישכח אותו)

השני: לשמור על בראיו מן השמים והארץ וכל אשר ביניהם, כדי שלא יקרה בהם דבר שה' לא העריך יהי רצון שיתברך ויתרומם.

שלישית: הגנה על עבדיו מפני פגיעה

ומוסלמי יכול להביא את הגנת אלוהים אליו על ידי הגנה עליו

ציווי ה', כדי שלא יבזבז אותם ולא יגזים בהם, כדברי הנביא

מוחמד עליו שלום לבן דודו: שאלוהים ישמור עליו

זה מציל אותך.

רביעית: שמירה על ספרו היקר, שהוא הקוראן, מפני עיוות

ואובדן ושינוי, כמו שאמר הקב"ה: (אני ירדנו הזכר ואני שומריו)

אל-חכים: (הוא המומחה החכם)

שמם של החכמים מוזכר בקוראן כמעט מאה פעמים

חוכמה היא התנהגות טובה ולשים משהו במקומו

השומר, המולה: (או שמא לקחו שומרים בלעדיו, כי אלוהים הוא השומר והוא מחייה את המתים)

(ודבק באללה, והוא מלכך, אז כן לאלוהים וכן לתומך)

משמעות השומר, כלומר מי שמופקד על ענייני בראיו מאדם

ג'ין, מלאכים, חפצים דוממים וכו', ואלה נקראים

לפי המנדט הכללי

אם אפוטרופסות ניתנת למאמינים, זה נקרא אפוטרופסות

מיוחד, ופירושו הסתפקותם, ניצחונם ושימורם מ

רעות, וביום תחיית המתים הם ייכנסו לגן עדן

אל-א-סיד: (ואלוהים רחב בידע)

והקב"ה תיאר את עצמו כרחב, כלומר רחב בתכונותיו, לאיש

הוא יכול לספור את שבחיו של אלוהים הכול יכול, לא משנה כמה הוא משבח

הוא.

שופט

}. שינוי אלוהים ביקש משפט והוא זה ששלח לך את הספר בפירוט {

(האין אלוהים השליטים החכמים ביותר)

(והקב"ה שופט, אין חסיד משפט)

המשפט הוא זה ששופט בין בני האדם, כי אלוהים שופט בספרו ובלשונות שליחיו את האמת, ואיש אינו מתנגד לכך

חכמתו, כי אלוהים הוא הבורא שהוא חכם ובעל ידע עם אינטרסים

אנשים, רחמתם

המאמין: (הוא אלוהים, שאין לו אלוהים אבל הוא המלך הקדוש, השלום, המאמין, הדומיננטי, האדיר, האדיר, היהיר, כבוד האל על מה שהם חולקים)

משמעות המילה אמונה כוללת אמונה, ומשמעות תיאור אלוהים עצמו כמאמין, כלומר, המעריך את הוכחות האמת של השליחים עם מה שהוא תמך בהם מתוך פסוקי הראיות המעידים

הנבואה שלהם, כולל שהאל הכול יכול ביססה ראיות לאמיתות של

נביאו מוחמד (עליו השלום והברכות של אלה) גילה לו את הקוראן

וזה נס נצחי, בני אדם לא יכלו לבוא עם הדוגמה שלו או פסוק ממנה, זה הצביע על כנותו, אז הוא האמין בו מ

אלוהים רצה את ישועתו

הכנים (ואני כנה)

משמעותו היא של הכן בהבטחתו ובהבטחתו, מי שמאמין בשליחי ה', הקב"ה מאמין לו ונכנס לגן עדן ועונה לתחנוניו ומסביר את חזהו ותומך בו בעולם הזה ובעולם הבא, ומי שעונה למסר

שליחו מוחמד עליו השלום ולא מתח עליה ביקורת אלוהים מאמין לו

על ידי כניסה לאש, חס וחלילה

העשירים (ואדוניכם העשיר ברחמים)

(הו אנשים, אתם העניים לאלוהים, ואלוהים הוא העשיר והראוי לשבח)

הנדיב - הנדיב (ומי שמודה הוא מודה לעצמו, ומי שלא מאמין, אדוני עשיר ונדיב)

(קרא ואדונך האדיב ביותר)

המשמעות של הנדיב פירושה נתינה רבה, מי נותן למי שצריך ומי שלא צריך, ומי מבקש ממנו ומי לא מבקש ממנו, ריבונו של עולם

ומשמעות הנדיבות, כלומר, תכונות רבות, נדיבות רחבה, רבה

וצדקה, איכות רחבה

אל-חמיד (ועשה כי אלוהים עשיר ושפיר)

משמעות השבח פירושה עבורו כל השבח, ושבח הוא שבח, אלוהים

מחמוד עצמו - שמותיו - תכונותיו ומעשיו - ושבח לו ב

הראשון והאחרון.

המהולל (הוא חמיד מג'יד)

המשמעות של פאר היא, כלומר, רחבה בתכונות, רבות, גדולה

הודיה, אסיר תודה (הוא סולח תודה)

(ואלוהים היה אסיר תודה על כך)

שני השמות מצביעים על כך שאלוהים מודה למי שנשמע לו על ידי

הוא גומל לו ומגדיל אותו מהשפע שלו בעולם הזה ובעולם הבא, ולכן הוא גומל לו על

מעשה טוב הוא מעט להרבה, וחטאים רבים נסלחים

עבודתו של עובד לא תרד לטמיון

חלים (שהוא היה חלום סלחני)

משמעות השם (חלים), כלומר מי שאינו ממחר לעבדיו

בעונש אם הם לא מצייתים לו, אבל הוא חולם עליהם, כדי שיוכלו לחזור בתשובה, והם

עם נפילתם לחטאים והתעקשותם עליהם, הם אינם כלאים

חסדו עליהם, וזה מחלמו של אלוהים עליהם ורחמיו

אחד החטאים הגדולים ביותר הוא פגיעה בקב"ה, וזה כולל ייחוס אדם לילד כי זה

אלוהים עשיר בילדים ובנשים, אמר הנביא

עליו השלום: איש אינו סבלני לפגיעה ששמע מאללה שהם

שיקראו לו בן, והוא ירפא אותם ויפרנס אותם

,הקב"ה, הכול יכול

בעלי היכולת (ואלוהים מסוגל לעשות הכל)

(אמור שהוא מסוגל לגרום לך עינויים מעליך או מתחת לרגליך)

(ואלוהים היה אדיר על הכל)

כל השמות והתיאורים האלה מצביעים על כך שאלוהים מושלם

בכוחו, בכוחו ברא ברואים, בכוחו הוא מנהל אותם, בכוחו הוא השמיד אותם, ובכוחו הוא יחיה את המתים וידרוש מהם דין וחשבון

מי שעושה טוב יש לו הכי יפה, ומי שפוגע חלילה יש לו אש גיהנום

הידידותי (אלוהים שלי רחום וידידותי)

(הוא הסולח הידידותי)

משמעות הידידותי, כלומר, זה שאוהב את נביאיו, שליחיו וחסידיהם

והם גם אוהבים אותו.

אחת המשמעויות שלה היא זו שמחזרת אחרי יצירתו בתכונותיו היפות

וחסדו הגדול.

ומי מחזר אחריו לחלום על עבדו, אם ימרה את פיו ואם יחזור בתשובה, אלוהים ישמח בחזרתו בתשובה, למרות
;שהוא עשיר לגמרי בשבילו

העושר.

אל-חסיב - אל-כאפי (ודי עם אלוהים חשיבא)

(האין אלוהים מספיק עבדו)

לשני השמות יש אותה משמעות, ולכן די באל-חסיב שמשרתיו הם הדברים החשובים ביותר בדתם ובעולמם,
מאפשרים להם את מה שהם צריכים, מגינים עליהם על מה שהם שונאים.

הערב, הסוכן (ואל תשברו את האמונה לאחר שאישרתם אותה, ועשיתם את אלוהים עליכם כערב)

(ודי עם אלוהים כסוכן)

המשמעות של הערב, כלומר העד, האפוטרופוס והערב, ובאה במובן של

המשגיח על הברואים, הדואג לכוחם ולפרנסתם, והוא

משמעות הסוכן, והקב"ה ציווה על עבדיו לבטוח בו, כלומר

,הם האצילו לו דברים ותלויים בו כדי לענות על צרכיהם

:כפי שאמר משה לעמו

(ובטחו באלוהים אם אתם מאמינים)

."והקב"ה הזהיר שלא לסמוך על אחרים, ולכן אמר: "אל תיקח אותי כסוכן

המנצח, התומך (ואלוהים הוא המנצח, אבל רוב האנשים לא יודעים)

(ותחזיק באללה, הוא אדונך, אז כן לאלוהים וכן לתומך)

,המשמעות של הרוב, כלומר, זה שעושה מה שהוא רוצה, שום דבר לא רוצה את זה

.שום דבר לא מתגבר עליו, ושום דבר לא מונע ממנו להיות מסולק

והתומך, כלומר זה שתומך בעבדיו הנאמנים, אמר הקב"ה: (ובאמת עלינו לתמוך במאמינים)

אלוהים הודה לנביאים ולחסידיהם על הניצחון והטיפף להם אותו, ולכן אמר: "אתמוך בשליחינו ובאלה המאמינים
".בחיים הארציים האלה וביום שבו תעלה העדה

האדיר, האדיר, (הוא אלוהים, שאין לו אלוהים אבל הוא המלך הקדוש, הלאם, המאמין, הדומיננטי, האדיר,

האדיר, היהיר, התהילה לאלוהים על מה שהם חולקים)

(התהילה היא לכל אלוהים)

שמו של היקר מוזכר בקוראן כמעט מאה פעמים, ומשמעותו של

,היקר, כלומר המנצח והחזק, שאינו חזק ממנו

ולמי אף אחד לא יכול לפגוע בשום דבר, ולמי

כל הברואים נמצאים תחת דיכוי וסמכותו

,והאדיר הוא מן האדיר, כלומר, המדכא שאינו מדוכא על ידי אף אחד

.במקום זאת, היא כל יכולה בעיני אחרים, לא משנה כמה עוצמתית היא עשויה להיות

"קרוב המשפחה סאלח אמר לעמו: "בקשו סליחה ואז חזרו בתשובה שאדוני קרוב ועונה

.הקרבה כאן היא הקרבה המוסרית של משרתיו הנאמנים, על ידי היענות לתחונניהם ופיוסם

.והמשיב, כלומר, זה שעונה לתפילותיהם

היהיר (מי שאין לו אלוהים מלבד המלך הקדוש, השלום, המאמין, הדומיננטי, האדיר, האדיר, היהיר, התהילה לאלוהים על מה שהם חולקים)

יהירות היא הגדלה, שהיא תכונה של הקב"ה, לא

מותר לנברא להיות מאופיין בו, שהם מתיאורים של

השטן הנורא (חוץ מהשטן אבי ואסקאבר והוא היה אחד הכופרים)

היורש (ואני אחיה ונמות ואנחנו היורשים)

(וזכריה, כאשר קרא אדונו לאלוהים, אדון, אל תעזוב אותי לנפשי, ואתה לא היורשים)

המשמעות של היורש, כלומר השארית לאחר השמדת הבריאה, וכל השאר בני חלוף, הוא ניצול והם בני חלוף, והוא קבוע והם מתים

:אל-טיב: שם זה הוזכר בדברי הנביא (עליו השלום וברכת אלאה)

אלוהים הוא טוב לב ומקבל רק אנשים טובים

המשמעות של (טוב), כלומר מי שנקי מחסרונות ומפגמים

:אל-שאפי: שם זה הוזכר בדברי הנביא (עליו השלום וברכת אלאה)

הו אלוהים, אדון בני האדם, לך לגיהנום (כלומר מחלה), ורפא אותך, אתה המרפא, אין תרופה מלבד החלמתך, ריפוי שאינו משאיר מחלה, כל ריפוי שאינו משאיר חיידק מלבד סילוקו

:אל-ג'מיל: שם זה הוזכר בדברי הנביא (עליו השלום וברכת אלאה)

.אלוהים יפה ואוהב יופי

.אלוהים יפה בעצמו, בתכונותיו, במעשיו ובשמו

קלאץ' - אמר הקב"ה (וה' תופס ומאריך)

:שם זה מוזכר בדברי הנביא (עליו השלום וברכת אלאה)

...אלוהים הוא הבורא, המצמד והמקיים

.בסיט, כלומר, זה שמפשט את פרנסת משרתיו

.המצמד הוא זה שמסוגל לצמצם ממנו בתבונה את פרנסתם של חלק ממשרתיו

לכידה כוללת גם לכידת נשמות

אל-חי: שם זה הוזכר בדברי הנביא (עליו השלום והברכות של אלה)

הקב"ה אוהב צניעות והסתרה, אז אם

רחצו אחד מכם, תנו לו להתחבא

הנביא (עליו השלום וברכת אלה) אמר: אדונך, יהי רצון שיתברך ויתרומם, יתבייש במשרתו אם ירים אליו את ידיו להחזיר לאפס

בשני החדית'ים הללו יש אינדיקציה לאופי הצניעות של האל הכול יכול

אל-סאטיר: שם זה הוזכר באמרת הנביא (עליו השלום והברכות של אלה)

הקב"ה יברך אותך

הוא אוהב צניעות וכיסוי, ולכן

רחצו אחד מכם, תנו לו להתחבא

המסך מיועד למשרתיו, ולכן הוא אינו חושף אותם בסצנות

זה מרחמי ה' עליהם

הוד מלכותי, מכובד (ברוך שם אדונך, הוד מלכותך וכבודך)

הוד מלכות הוא האדרה, נאמר: מלומד גדול, יצירה גדולה

וכבוד פירושו רוחב הקרדיט והנדיבות

אל-דיין: שם זה הוזכר בחדית' מפי הנביא (עליו השלום והברכות של אלה)

מקובל שאללה הכול יכול יאמר ביום התחייה: אני המלך, אני השופט

המשמעות של השופט, כלומר, זה שמתגמל אנשים ומטיל עליהם את הדין, ועל כך

יום תחיית המתים נקרא יום הדין, כלומר יום הדין והגמול

אור השמים

והארץ (אלוהים הוא אור השמים והארץ)

המשמעות היא שאלוהים הוא מאיר השמים והארץ, וצעיף האור שלו לבין בריאתו

החזק, המוצק (אלוהים אדיב לעבדיו, הוא מפרנס את מי שהוא רוצה, והוא החזק והאדיר)

(אלוהים הוא המקיים בעל הכוח החזק)

בקוראן הקדוש, אלוהים הכול יכול מתואר כמוצק

משמעותו חזקה מאוד

הכל-יכול - הכל-יכול (הוא הכל-יכול שמעל משרתיו והוא החכם והמומחה)

(אם אלוהים היה רוצה לקחת בן, הוא היה בוחר מה שהוא רוצה, האל הכול יכול הוא האל הכול יכול האחד)

המשמעות של כל יכול, כלומר, זה שכבש את כל היצורים והשפיל אותו

כל היצורים, דיכוי הוא נוסחה מוגזמת של דיכוי

הגבוה ביותר, הנשגב (הוא הגדול הנעלה)

(שבח את שמו של אדונך העליון)

(עולמו של הבלתי נראה והעדות הגדולה והנשגבת)

אלוהים הוא עלי עצמו על כל בריאתו, הוא על השמים מעל כס מלכותו, הוא נשגב על כל בריאתו בעצמו, על כוחו ועל דיכוי

סעיד: הנביא מוחמד (עליו השלום והברכות של אלאה) אמר: סייד אללה יתברך

והקב"ה

לאלוהים יש עליונות מושלמת, הוא הבעלים והאדון

הגדול (ואלוהים הוא הגבוה ביותר, הגדול)

המשמעות של הגדול פירושה שאלוהים גדול מהכל, וזה תיאור

גדול חוזר על עצמו המוסלמי בכל יום בתפילתו כשהוא אומר

(אלוהים גדול) וזה מחייב את המוסלמי להישבר ולהתכווץ בין

ידיו של אלוהים במהלך תפילותיו ומחוצה להן

הגדול (הוא הגבוה ביותר)

כלומר, הגדול שבעצמו, שמותיו ותכונותיו

החיים (אין אלוהים מלבד האל החי)

(ואל תשאיר עם אלוהים אחר, אין אלוהים מלבדו, הכל מת חוץ מפניו אליו המשפט ואילו תשוב)

לאלוהים יש איכות של חיים מושלמים, שלא קודמים למוות ולא באים אחריו

ואל תיקח את זה במשך שנה (כל תנומה) או לישון

הראשון והאחרון

והגלוי והפנימי (הוא הראשון והאחרון והגלוי והפנימי והוא כולו יודע)

משמעות הפסוק הקדוש: הוא הראשון לפני הכל, והאחרון

אחרי הכל, לכאורה מעל לכל, הפנימי קרוב יותר

מכל דבר, אבל קירב אותו בידיעתו בעודו על כסאו, והוא

הכל ידוע

הכל-יודע (והוא כל-יודע)

(הוא יודע מה בידיהם ומה מאחוריהם)

שם זה (אל-עלים) מוזכר ביותר ממאה וחמישים מקומות בקוראן הקדוש

והמשמעות של היודע, כלומר, זה שלקח את הידע שלו על תופעות

והפנים, העולם התחתון והעליון, והעבר

ההווה והעתיד, מה היה ומה כן ומה לא

אם ככה זה, שום דבר לא מוסתר ממנו, הוא מוקף בכל דבר

משהו שהוא ידע, והוא ספר הכל במספר

אמת (כי אלוהים הוא האמת ושמה שהם טוענים בלעדיו הוא שקר)

,משמעות שמו של אלוהים (האמת), כלומר, זו שאין בה ספק ואין ספק

.לא בעצמו, לא בתכונותיו, ולא בשמו, כי הוא האליל

באמת ולא אליל נגד אף אחד אחר, וכל השאר, פולחנו פסול, בין אם הוא נביא או מלך או אחר, והוא

תהילה לו היא אמת, וחותר מסריו הוא אמת, וזה מסר

האסלאם וכל נביאיו אמת, חדשותיו אמת, הבטחתו אמת ופגישתו אמת

הקדוש-ברוך-הוא (השבח לאל על מה שיש במתים ועל מה שעלי אדמות, המלך הקדוש, האדיר, החכם)

המשמעות של קודש כל טמא לתכונות של חוסר שלמות

. ולשם זה (קדוש) יש מילה נרדפת שהיא (סובוח), השבח הוא הסרת תכונות של חוסר שלמות גם כן

.שני השמות הזכרו בדברי הנביא מוחמד (עליו השלום וברכת אלאה)

:והוא בירך בהשתחוותו

.השבח לאדון הקדוש של המלאכים והרוח

המילה (קדוש) היא מילה נרדפת, שהיא (שלום) כמו באמרה של הקב"ה (הוא אלוהים, שאין לו אלוהים, הוא המלך הקדוש, שלום, מאמין, דומיננטי,

אדיר, אדיר, יהיר, תהילה לאלוהים, מה שהם חולקים)

ומשמעות השלום, כלומר, מי שבטוח מכל הפגמים והחסרונות, והוא הקב"ה של השלום ממנו

.יצורים דומים כמו לקיחת בן לוויה וילד

הוא מנהל את העניין (אמור מי נותן לך מן

השמים והארץ, מי שיש לו שמיעה וראייה, ומי מביך את החיים מן המתים ומוציא את המתים מן החיים, ומי שמנהל את העניין, הם יגידו אלוהים, אז תגיד אל תירא)

העניין הוא משני סוגים, עניין משפטי דתי ועניין אוניברסלי, ולכן הציווי המשפטי הדתי שלו הוא הציווי שלו הקשור לחוקים ולנבואות, אלוהים הוא

הוא היחיד שמצווה מה שהוא רוצה מן החוקים, ומעתיק מהם את מה שהוא רוצה לפי מה שחכמתו דורשת, והוא זה שמחוקק לאנשים מה מתאים להם ומה מתאים למצבם ומה שמקובל עליו מבחינת הפולחן והמעשים, כי הוא המומחה

במצבם, זה שיודע מה עובד בשבילם, זה שמרחם עליהם

הסוג השני של ציווי האל הוא הציווי הקוסמי, הקשור לניהול ענייני היקום, שכן רק אלוהים מצווה על זרימתו של העננים, הגשם, החיים, המוות והפרנסה

ובריאה ורעידות אדמה והקלה על מצוקה וסוף העולם וכן הלאה

זה אחד הדברים שקורים בתבל, ואם אלוהים מצווה על משהו מזה, זה יקרה באופן בלתי נמנע, אין ניצחון או ביטול

כמו שאמר הקב"ה: (אבל אנחנו אומרים משהו, אם אנחנו רוצים שהוא יתגשם, הוא יהיה)

ויאמר הקב"ה: (וציווינו רק על אחד כהרף עין)

והדבר הזה יהיה כלומר, מה שהזמנו למשהו אם אנחנו רוצים שיקרה חוץ מלומר אמירה אחת, שהיא כהרף עין, לא לוקח הרבה זמן למצמצם

האדון אינו דומה לו (אין כמוהו, והוא הכל-שומע והרואה כל)

אלוהים הוא לאין שיעור

על ידי יצירתו, כלומר, הוא לא

הוא דומה לו בתכונותיו (לכן אל תתנו לאלוהים דוגמאות, כי אלוהים יודע ואתם לא יודעים)

אלוהים מושלם ב

תכונותיו (ולאלוהים יש את האידיאל והוא היקר והחכם)

(יש לו את האידיאל בשמים ובארץ, והוא האדיר והחכם)

אלוהים הוא

רק את המגיע

להלל, וגם לא

הוא ראוי להלל (ואני לא בראתי ג'ין ובני אדם אלא כדי שיעבדו אותו)

כלומר, לבודד אותו ב

סוגדים

ולא יעבדו עמו זולתו, בין שהוא נביא ובין שהוא מלך או

דומם או אחר, וזה המסר של כל הנביאים

קנאה לעמם (עבדו את אלוהים, אין לכם אלוהים אחר)

ביום התחייה, אללה יבקש מישוע, עליו השלום, "כאשר אללה אמר, 'הו ישוע, בן מרים', אמרתי לאנשים, 'לכו אחרי, ואמי קלה בלי אללה'. הוא אמר, 'תהילה לך

, לא תהיה לי הזכות לאבד את מה שאין לי בצדק'. אם אמרת את זה, אמרתי את זה, כי לימדתי אותו ללמוד מה יש בתוכי, ואני לא יודע מה יש בך, שאתה הידע של

הבלתי נראה. לא סיפרתי להם אלא מה ציווית עלי לעשות כדי לעבוד את אללה, אדוני ואדונך, והייתי שהיד נגדם כל עוד הייתי בהם, וכאשר אתה מת אותי, אתה היית כלב השמירה עליהם ואתה קדוש מעונה לכל דבר

ה' למעלה

כסאו מעל

אללה: זהו השם הגדול ביותר המיוחד לקב"ה ויחיד את עצמו והפך אותו לראשון בשמו, והוסיף לו את כולם, כי ידע על עצמו הכל יכול.

אל-רחמן: הרבה רחמים, שזה שם מוגבל לקב"ה, ואסור לומר רחמן לאף אחד חוץ מהקב"ה, כי רחמיו הרחיבו את הכל והוא הרחום שברחמים

הרחמן: הוא זה שתמיד מבורך, תמיד בעל חסד, רחמיו לעולם אינם נגמרים

המלך: הוא אלוהים, מלך מלכי המלכים, יש לו את המלך, הוא הבעלים של יום הדין, ומלך הבריאה הוא הבעלים המוחלט

הקדוש-ברוך-הוא: הוא הטהור שנקי מפגמים ופגמים ומכל מה שסובב את המוחות

שלום: הוא מפיץ השלום בין בני האדם, והוא זה שגאל את עצמו מחוסר שלמות, פגם והשמדה

המאמין: הוא זה שגאל את שומריו מייסוריו, ומשרתיו מאמינים במה שהבטיח להם

הדומיננט: הוא כלב השמירה שמתחזק הכל, שמתבסס על יצירתו ביצירותיו, פרנסתו ומועדיו, ומכיר את רזי הדברים ואת סודות השדיים

אל-עזיז: הוא היחיד בגאווה, התופעה הבלתי מנוצחת, החזק והנמנע, ושום דבר לא גובר עליו, והוא הכובש של הכל

האדיר: הוא זה שרצונו מתבצע, ואיש אינו סוטה מהערכתו, והוא הכל-יכול של בריאתו לפי מבוקשו

יהיר: הוא זה שמתהמתנשא: הוא זה שמתעלה מעל תכונות הבריאה ומבחין בגדולה ובגאווה

הבורא: הוא הבורא, בורא הכל, המיועד, ובורא הדברים יש מאין, הוא הבורא של כל יוצר ויצירתו

הבורא: הוא זה שברא את הבריאה בכוחו ולא מדוגמה קודמת, הוא מסוגל להביא לידי קיום את מה שייעד

הדוגמן: הוא זה שתיאר את כל היצורים הקיימים, סידר אותם, ונתן לכל דבר דימוי מיוחד וצורה ייחודית, המייחד אותו למרות השוני והשפע שבו

אל-ג'אפר: הוא לבדו סולח על חטאים ומכסה פגמים בעולם הזה ובעולם הבא

הקב"ה: הוא זה שכובש את יצירתו בסמכותו וביכולתו, וצווארים נכנעים לו והעריצים נכנעים לו. הוא מכוון את בריאתו למה שהוא רוצה, ברצונו או שלא ברצונו, והפנים עקשות אליו

אל-והאב: הוא זה שמברכות למשרתים, שנותן ללא תמורה ונותן מה שצריך בלי לבקש, שופע ברכות ונותן תמיד.

אל-רזאק: הוא זה שיצר את פרנסתו ונתן לכל הברואים את פרנסתם, ומספק לכל יצור את מה שהוא צריך, ומשמר את חייו ומשפר אותם.

אלפתאח: הוא זה שפותח עניינים סגורים, מקל על דברים קשים ובידו מפתחות השמים והארץ.

יודע הכל: הוא זה שיודע את הפרטים של העניינים, את דקויות הדברים ואת סודות המצפון והנשמות. משקלו של אטום לא בורח ממנו, כי ידיעתו מקיפה את כל הדברים.

אל-קאת'ב, אל-בסיט: הוא התופס מזונות מכל מי שירצה מקרב הבריאה באמצעות צדקתו וחכמתו, והוא המרחיב את הפרנסה למי שירצה מבין עבדיו בטובו וברחמיו. כי הוא, כבודו, הוא זה שלוקח ומרחיב.

המוריד *המעלה: הוא המוריד השפלה לכל עריץ ו

יהיר וחורג מדורו ומורד, והוא המעלה את עבדיו הנאמנים בציות ומעלה אותם למעלה. אויבם ונותן להם ניצחון, והוא זה שמעלה את שבעת השמים.

אל-מועז * המשפיל *: הוא זה שמעניק כוח, שליטה וכוח למי שיחפוץ, ובכך מכבד אותו, ולוקח אותם ממי שיחפוץ, ובכך משפיל אותו.

השומע: משמעותה היא שמיעתו של כל הקולות

הנראים והסמויים, הנסתרים והמובנים, וההקפתו המלאה עליהם. פירושו גם: הוא שומע את התשובה ממנו אל השואלים, המתחננים והמתפללים, ולכן הוא שומע את התשובה ממנו. עונה להם ומתגמל אותם.

אל-באסיר: הוא זה שרואה את כל הדברים, גם גלויים וגם סמויים, ויש לו ידע על הכל.

הפוסק: הוא המפריד בין בריותיו לפי רצונו ומפריד בין אמת לשקר, אי אפשר לדחות את דינו וגם לא ללכת אחרי דינו.

צדק: הוא האוסר עוול לעצמו, ועושה אותו לאסור על עבדיו, הוא החופשי מעוול ומעוול בפסיקותיו ובמעשיו, ונותן לכל אחד את זכותו.

אללטיף: הוא צדיק ועדין עם עבדיו, הוא מספק, מקל, חביב אליהם, חביב אליהם וטוב לב אליהם.

היודע הכל: הוא היודע את פרטי העניינים, שום דבר לא נסתר ממנו, ושום דבר לא נמלט מהידע שלו, כי הוא יודע מה היה ויהיה.

הסובל: הוא החולה שנותן הפוגה ואינו מזניח, מכסה חטאים ומעכב עונש, ולכן הוא מספק את החוטא כפי שהוא מספק את המצייתים.

הגדול ביותר: הוא גדול בכל דבר, גדול בעצמו,

בשמותיו ובתכונותיו, גדול ברחמיו, גדול בכוחו, גדול בחכמתו, גדול בכוחו ובגאוותו, גדול במתנה ובנתינה שלו, גדול בידו. נסיון וחסד, גדול בצדקתו ובחסדיו, גדול בכבודו ובצדקתו, השבח לו, כי הוא הגדול הגמור, ואין איש משתווה לו, ואף גדול אינו משתווה אליו.

הסולח: הוא המכסה על חטאי עבדיו

, הסלח על חטאיהם ועבירותיהם. ההבדל בין השם הזה לבין השם אל-ג'אפר הוא שהשם אל-ע'פור מציין את מחילה על חטא, לא משנה כמה גדול ועד כמה נואש בעליו לסליחה. באשר לאל-ג'פאר, הוא מצביע על סליחה מתמשכת של אלוהים של חטאים שונים, מכיון שהאדם חוטא, אז אלוהים סולח.

האסיר תודה: הוא זה שמטהר מעט ממעשי עבדיו, ולכן הוא מקבל אותם ומכפיל את שכרו.

העליון: הוא הנשגב בגורל, והוא אינו מוקף בתיאור המתארים את מי שנמצא מעל שווים ומנגדים. כל המשמעויות של נשגב קבועות עבורו במהות, בדיכוי ובמעמד.

אל-כביר: הוא הגדול, המלכותי, זה שמתגאה בתכונותיו ובמעשיו, אז הוא לא צריך כלום ושום דבר אינו בלתי אפשרי עבורו (אין כמוהו).

אלחאפיז: הוא זה שמשינונו לא נשאר דבר, אפילו כמשקל של אטום, השינון שלו אינו משתנה, אינו נעלם ואינו נתון לשינוי.

אל-מוקית: הוא זה שאחראי לספק להם את פרנסת הבריאה, והוא השומר, החזק, החזק, המעריך והמספק.

אלחסיב: הוא המספיק שמספיקים ממנו המשרתים, והוא הסמוך עליו, ומספיקים המשרתים בחסדו.

הנשגב: הוא הגדול המוחלט, מאופיין בכל תכונות השלמות, ומאופיין בשלמותן, נקי מכל חוסר שלמות.

הנדיב: הוא הנדיב ביותר, הנדיב ביותר, הנותן שמתנותיו לעולם לא נגמרות. הוא הנדיב והכל-עגול לחלוטין של כל מיני טובות, כבוד ומעלות, הראוי לשבח במעשיו.

אל-רקוב: הוא הצופה שמפקח על תנאי המשרתים, יודע את דבריהם, סופר את מעשיהם, והוא המגן ששום דבר לא בורח ממנו.

אל-מוג'יב: הוא המשיב לתחינת מי שקרא לו, ולשאלת מי ששאל אותו, ומשיב לו בנתינה וקבלה, ואין שואלים אותו מלבדו.

אלוואסי: הוא זה שהפרנסה שלו משתרעת על כל יצירתו, ורחמיו משתרעים על כל מה שמסביב לכל דבר.

אל-חכים: הוא הצודק בתכונותו העדין להערכתו, המכיר את עובדות העניינים, יודע כל חכמתו החזקה, ולכן כל יצירתו וגזירותיו טובים, חכמים וצודקים.

אל-וודוד: הוא זה שאוהב את עבדיו ואוהב בלב קדושי.

המפואר: הוא אלוהים המהולל על ידי

מעשיו, והבריאתו האדירה אותו

בגלל גדולתו, וההוד הוא נדיבותו העצומה, והוא תיאר את עצמו כמפואר, הכולל את ריבוי ורוחב תכונותיו המושלמות, ואת האין-ספור. של הבריאה להם, ורוחב מעשיו ושפע והמשכיות טובו. משמעות הדבר היא גם התהילה האולטימטיבית, נדיבות רבה, נתינה גדולה, צדקה גדולה. לפאַר.

היוזם*: הוא זה ששולח את הבריאה ביום התקומה, זה ששולח את שליחיו למשרתים, וזה ששולח עזרה למשרת.

השהיד: הוא זה שנוכח ושום דבר לא בורח ממנו, הוא זה שמודע לכל, רואה אותו ויודע את פרטיו.

האמת: הוא המקיים את האמת בדבריו ותומך בקדושי, כי הוא הראוי לעבודה.

הסוכן: הוא ערב הבריאה ומי שדואג לענייניהם, מי שבוטח בו, הוא דואג לו ומספיק לו, ומי שפנוי ממנו, הוא מעשיר אותו ומוצא חן בעיניו.

אל-קאווי: הוא בעל הכוח השלם והמושלם ביותר, מנצח ובלתי מנוצח, כי כוחו הוא מעל לכל כוח, וגזירתו לא נדחית על ידי איש.

אל-מוטין: הוא החזק שאינו צריך חיילים או אספקה או עוזר כדי לבצע את שלטונו

השומר: הוא זה שאוהב ותומך במי שמציית לו, תומך בחברים שלו, מנצח את אויביו, והוא זה שלוקח אחריות על ענייני הבריאה ומגן עליהם.

הראוי לשבח: הוא ראוי לשבח ולשבח, יש לו את השבח הגדול והטוב ביותר לעצמו, לתכונותיו ולאינספור ברכותיו.

המונה*: הוא זה שסופר הכל עם הידע שלו, כדי שלא יפספס דקה או חלק משמעותי ממנה.

היוזם: הוא זה שיצר דברים והמציא אותם החל מחוסר דוגמה קודמת.

המתים*: הוא זה שמחזיר את הבריאה אחרי החיים למוות בעולם הזה, ואחרי המוות לחיים ביום התקומה.

נותן החיים: הוא בורא חיים ונותן לכל מי שירצה. הוא מחייה את הבריאה יש מאין ואז מחיה אותם לאחר המוות.

הקטלני*: הוא ייעד את המוות לכל מי שגרם לו למות, ואין בן תמותה מלבדו. הוא מדכא את עבדיו במוות מתי שהוא רוצה ואיך שהוא רוצה.

החיים: הוא מאופיין בחיי נצח שאין להם התחלה או סוף, הוא נצחי לנצח והוא החי שאינו מת.

אל-קיום: הוא זה שמספק את עצמו, שאינו תלוי באחרים, והוא זה שמנהל את ענייני בריאתו ביצירתם ובפרנסתם.

אל-וג'יד*: הוא זה שלא חסר לו דבר או אינו מסוגל לעשות דבר, הוא מוצא כל מה שהוא מחפש ומגשים כל מה שהוא רוצה.

אל-מג'יד*: הוא זה שיש לו שלמות אינסופית ותהילה מרהיבה, שיש לו תהילה בתיאורים ובמעשים, ואשר מתייחס למשרתיו בנדיבות וברחמים.

האחד: הוא הפרט הייחודי בעצמו, בטהרתו ובמעשיו, הוא אחד בממלכתו, איש אינו חולק עמו, ואין לו פרטנר, כבודו.

אל-סמאד: הוא זה שמציית לו, שבלעדיו לא ניתן להגשים שום עניין, הוא זה שפונה אליו בצרכים, והוא היעד של משרתיו במשימות דתם ועולמם.

אלקאדיר: הוא זה שמסוגל ליצור את הבלתי קיים ולהרוס את הקיים לפי מה שהחכמה דורשת, לא להוסיף עליו ולא לחסר ממנו.

אל-מוקתדיר: הוא זה שמסוגל לתקן יצורים בצורה שאף אחד אחר לא מסוגל לעשות.

המוקדים: הוא זה שמציג דברים ומניח אותם במקומות הראויים להם, מי שראוי שיוצגו מציג אותם.

המעכב: הוא המעכב דברים ומניחם במקומם הראוי, המעכב הוא המעכב דברים למי שיחפוץ, מהרשעים והכופרים, וכל מי שראוי להתעכב.

הראשון: הוא זה שלא קדם לו דבר בקיום, ולכן הוא הראשון לפני הקיום.

האחר: הוא זה שנשאר לאחר השמדת בריאתו. הישרדות נצחית הורסת הכל והוא לבדו נשאר, אז אין אחריו כלום.

אלזהיר: הוא זה שמופיע מעל ומעל הכל. קיומו לכאורה נובע משפע הראיות.

אל-באטין: הוא זה שיודע את הצד הפנימי והסודות של הדברים, והוא קרוב אלינו יותר מאשר הוריד הצוואר שלנו.

המושל*: הוא הבעלים של הדברים, מפטר אותם לפי רצונו וחכמתו, מבצע את פקודתו עליהם ומחיל עליהם את פסיקתו.

הטרנסצנדנטי: הוא העומד למעלה מרמאות המשמיצים, והוא למעלה מלחישות המבולבלים.

צדיקות: הוא מרחם על עבדיו בצדקתו ובחסדיו, ועל המבקשים בנתינתו הטובה, והוא אמת במה שהוא מבטיח.

החוזר בתשובה: הוא זה שעוזר לעבדיו לחזור בתשובה עד שיחזור בתשובה ויקבל את תשובה שלהם, לכן הוא נענה לתחינה בנתינה, ותשובה בסליחה על החטאים.

הנוקם: הוא זה שמרסק את גבם של עריצים ומעניש בחומרה את הסוררים, לאחר שנתן תירוץ ואזהרה.

סליחה: זה שנמנע מלהאשים אותך בחטאים ולא מזכיר לך את פגמיך, הוא מוחק מעשים רעים ומתעלם מהחטאים.

הרחמן: הוא מעורר חמלה כלפי חוטאים בכך שהוא חוזר בתשובה, הוא נדיב בטוב ליבו ובחמלתו, הוא מכסה על פגמים ואז סולח להם.

בעל המלכות: הוא זה שמפטר את רכושו כרצונו, אין מי שיוכל להתנגד לשלטונו או לעקוב אחר פקודתו.

בעל ההוד והכבוד: הוא הייחודי בתכונות ההוד, השלמות והגדולה, המתמחה בכבוד ובכבוד וראוי להערצה.

אל-מוקיסט*: הוא צודק בפסיקתו, שהוא הוגן כלפי המדוכאים מהצורך, ואז משלים את צדקתו ומשביע את רצונו של המדכא לאחר שמצא חן בעיני המדוכא.

אל-ג'מי': הוא זה שמפגיש את כל השלמות, במהות, בתיאור ובפעולה, שמפגיש יצורים דומים ושונים, ומפגיש בין הראשון והאחרון.

אל-ג'אני: הוא זה שלא צריך כלום, והוא זה שבלתי תלוי בכל השאר, וזה שזקוק למי שעוין אותו.

אל-מוג'ני*: הוא נותן העושר לעבדיו. הוא מעשיר את מי שהוא רוצה בעושרו, ומספיק לכל מי שירצה מעבדיו.

נותן המעכב: הוא זה שנותן הכל, ומונע מתן ממי שירצה כמבחן או הגנה.

המזיק* המועיל*: הוא זה שגוזר נזק למי שירצה, איך שהוא רוצה, והוא זה שגוזר תועלת וטובה למי שירצה, איך שירצה. כל זה לפי שלו. חוכמה, תהילה לו.

אור: הוא המדריך והמדריך שמנחה את מי שירצה בהדרכתו, ומבהיר לו את האמת, ומעורר בו השראה ללכת אחריה, היא גלויה בפני עצמה וגלויה לאחרים.

אל-האדי: הוא זה שמראה לבריאה את נתיב האמת באמצעות דבריו, מנחה את הלבבות להכיר אותו ואת הנשמות לציית לו.

אל-באדי': הוא זה שאין אחר ורע בתכונותיו, בכל פסיקותיו או בכל ענייניו. הוא המחדש והבורא ללא דוגמה.

הנותר*: הוא לבדו נצחי, נוכח תמיד ומתואר כהישרדות נצחית. הוא אינו נתון להשמדה, כי הוא זה שנשאר ללא קץ.

היורש: הוא הקבוע והקבוע שיורש את הבריאה לאחר כיליון הבריאה, והוא יורש את הארץ ואת כל מי שעליה.

אל-ראשיד*: הוא זה שמשמח את מי שהוא רוצה בכך שהוא מנחה אותו, ומי שהוא רוצה הוא אומלל בכך שהוא מרחיק אותו, גדול בחוכמה, מונחה היטב.

החולה*: הוא הסרבן שאינו ממהר את הסוררים בנקמה, אלא סליחה ומעכב, ואינו ממהר לפעול לפני זמנו.

שמות שאינם מוכחים לא בקוראן ולא בסונה

השמות היפים של אלוהים הם אופציונליים, .

מכיוון שאסור לנו לקרוא לאלוהים, תהילה לו, מלבד מה שהוא קרא לעצמו, בקוראן הקדוש או בחדית'ים האותנטיים. השמות שלגביהם אין עדויות בסיפור

. של אל-וואליד בן מוסלמי זהו על ידי השייח' אל-רידוואני, השייח' עבדול מוחסן אל-עבאד והשייח' אבן אותימין

(ראה טבלה למטה). מה הבא

המכניע, המנחם, המשפיל, הצדיק, המפואר, המחיייה, החושב, הבורא, המשיב, הקטלני, הבורא, המפואר, המושל, הצדיק, המזמר, המונע, המזיק, המועיל, הקבוע, הרציונלי, החולה

אמירות של חוקרים על שמות לא קבועים

:להלן דברי תלמידי חכמים על שמות שאינם קבועים ושאסור לקרוא את ה' על ידם או להתפלל על פיהם

היו עקבות של ספירת השמות היפים ביותר"

. שלא היו אותנטיים, ולכן ההסתמכות שלנו על ספירת השמות היפים ביותר של אלוהים לא התבססה על אלה ארכיאולוגיה. במקום זאת, ההסתמכות הייתה על מה שהוכח בקוראן הקדוש ובסונה האותנטית לגבי שמות אלו. " - עבדול עזיז בן נאסר אל-ג'ליל, ואל ה' השמות היפים ביותר, עמ' 60/861

שום חדית' לא הוכח ברישום השמות, וכמה חוקרים עבדו קשה כדי לחלץ תשעים ותשעה שמות מהקוראן " ומהסונה, כולל אלחאפיז אבן חג'ר, שאסף את

המספר הזה בספר פאת אל-בארי ובאל-תלחיס אל-הביר), וביניהם השיח'. מוחמד בן אותימין בספרו אל-קאיד אל-מות'לה (עמ' - עבד אל-מוחסין אל-עבד אל-באדר, קטף אל-ג'ין אל-דני, עמ' אל-מות'לה

וכמו כן את שמות השולח והאוסף, לא מצאתי "

טענה או ראייה להוכחת שני השמות הללו,

המוזכרים בקוראן ובסונה בטקסטים רבים כתיאורי פעולות בלבד, שכן באמירת הקב"ה: "היום יקים הקב"ה את כולם יחד ויודיע להם מה שעשו. הקב"ה רשם את זה ושכח, וה' הוא מעל הכל. " משהו הוא עד. 6

(סורת אל-מוג'דילה, פסוק ו') ניכר שמי שהפיק את המוטיבציה מדבריו "ישלח אותם", ומי שנספר מדבריו "אלוהים ספר אותו", השאיר בחוץ את נביא מדברו "

כך הוא מודיע להם". כי אחרי שמו של הקב"ה

הקדוש ברוך הוא לא מופיע דבר בפסוק מלבד הפעלים שמהם נובעים שני פעלים, תוך השארת השלישי, בעוד שכל השמות הללו אינם מוזכרים במפורש בספר או בסאחי סונה. בא

לכינוי ה' "מזיק ומועיל", שני השמות הללו

אינם מוזכרים בקוראן או בסונה, ובמיוחד "מזיק" אינו מוזכר כשם, תיאור או פועל, ומי שקורא איתם את אלוהים. אין ברירה אלא מאמץ אישי להפיק מהמשמעות הכלולה באמירת הקב"ה: "אמור, 'אין לי תועלת או נזק אלא ברוך ה'".

. אילו ידעתי את הנעלם, הייתי שופע טוב,

ו הרוע לא נגע בי. אכן, אני רק מזהיר ונותן בשורה טובה לעם המאמין (סורת אל-ארף, פסוק א) - מחמוד אל-רידואני, ספר השמות היפים ביותר. של אלוהים, נקבע בקוראן ובסונה, עמ' _

:אי אפשר לייחס נזק לאלוהים הכל יכול, וגם לא יכול להיקרא מזיק, ושליחו עליו השלום והברכה אומר

Sahih Muslim 771-הוא מסופר בסמכותו של שליח האלוהים ב

"השמות היפים ביותר של אלוהים" וטוב בידוך והרע אינו תלוי בך

שמות אלוהים

הרע אינו שלך, כלומר, אינו מתווסף לך, ואינו מיוחס לך, ואינו בא ממך. כי שמותיו כולם טובים, תכונותיו כולן (מושלמות, ומעשיו כולם סגולה, צדק, חכמה, רחמים

ואינטרס. בכל דרך המיוחסת לו הרע, כבודו, עליון, על כל מה שבא ממנו, הלל ותודה לו ולו בו. - " אבן אל-קאים, מדריג' אל-סאליקין

באשר לתיאור הגורל כטוב; העניין ברור. לגבי תיאור הגורל כרשע, הכוונה בו היא רוע המיועד, לא רוע הגורל, " שהוא מעשה ה'. אין רע במעשה ה' הכל יכול.

כל מעשיו טובים. וחכם, אבל הרע הוא בהשפעותיו

וביכולותיו. כאן הרוע נחשב כפוטנציאל וההשפעה, אבל לגבי הפעולה; לא, ומשום כך אמר הנביא עליו השלום וברכות ה': (והרע אינו שלך) - " אל-עות'ימין, הסבר תורת וואסיתיה, מו"ל דאר אל-וטן - דאר אל-תוראיה, מהדורה AH.. אחרונה -

אמירות של חוקרים על קריינותו של אל-וואליד

כאשר האימאם אל-תירמידי הזכיר את השמות הללו בסונאן שלו, הוא הצביע על המוזרות שלהם

כלומר, חולשתו וחוסר העקביות שלו עם החדית' האותנטי, כפי שאמר אל-אלבני. אמנם עניין זה נסתר מהציבור, אך אינו נסתר מאנשי הדעת

השייח' אל-איסלאם אבן תימיה אומר על הקרי

ינות של אל-תירמידי ואבן מג'ה: "האנשים היודעים את החדית' הסכימו ששני הסיפורים הללו אינם מדברי הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום, אלא אלא כל אחד מהם הוא מדבריהם של כמה מהקודמים." פטוואות מוחלטות

עוד הוא אומר: "הפירוט שלו אינו חלק מדברי הנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, על פי הסכמת היודעים החדית' שלו. אמר לפני כן, עמ': אל-וואליד נזכר.

זאת בסמכותם של כמה מהשייח'ים השאמיים שלו, כפי שהסביר זאת בכמה מדרכי החדית' שלו. אל-פתאוה, עמ', כרך ו', מתוך "מג'מו אבן קאסם" והוא אמר. השייח' מוחמד בן. סאלח אל-אות'ימין בספרו "הכללים 'האופטימליים

זה לא דווח באופן אותנטי מהנביא, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, לציין את השמות הללו, והחדית' המסופר ממנו "לגבי ייעודם חלש".

':אבן חג'ר אמר בפת אל-בארי, עמ', כרך, מהדורת אל-סלפיה

הבעיה, לפי שני השייח'ים (אל-בוכרי ומוסלמי), היא לא רק הייחודיות של אל-וואליד, אלא השוני בו"

"וההפרעה, ההטעיה שלה ואפשרות ההכלה

למוסלמים

הוא מסופר בסמכותו של שליח האלוהים בסחיה אל-בוכרי

סחיה מוסלמי, מוסנאד אחמד, סונן אל-תרמידי, סונאן אבן מג'ה

השמות היפים ביותר של אלוהים: "לאלוהים יש תשעים ותשעה שמות, מאה פחות אחד. מי שיספר אותם ייכנס לגן העדן."

שמות אלוהים

אף אחד מעולם לא סבל מדאגה או עצב, אז הוא אמר, 'הו אלוהים, אני עבדך, בן עבדך, ובן שפחתך. הענק שלי " בידך. אני ממשיך בכם. משפט, צדק בגזרתך.

אני שואל אותך בכל שם שהוא שלך שקראת לעצמך

בו, או שלימדת לכל אחד מיצירתך, או שגילית בספרך

, או ששמרת בסוד בו. הכרת הבלתי

נראה איתך, להפוך את הקוראן למעיין לבי, לאור חזי, הסרת עצבותי, והסתלקות הדאגות שלי. אלא אם כן, אלוהים יסיר את דאגותיו ועצבותיו ויחליף אותן. בהקלה." - השליח מוחמד

הוא מתואר מכל התכונות ויש לו השלמות השלמה ביותר. לפיכך, השמות שלו המציינים את תכונותיו הם " השמות הטובים והמלאים ביותר. אין שמות טובים

מהם, ואף אחד אחר לא יכול לתפוס את מקומם

ולא למלא את משמעותם. פירוש שם מתוכו עם משהו אחר אינו פרשנות על ידי מילה נרדפת טהורה, אלא הוא בדרך של קירוב והבנה. אם אתה יודע את זה,

אז יש לזה היתרון של כל תכונה של שלמות הוא השם הטוב ביותר, השלם ביותר, השלם ביותר במשמעותו, הרחוק ביותר והטהור ביותר ממום הפגם או החסר." - אבן קיימים אל-ג'זיה, הפקדות ריבית

כל שם מעיד על איכות מושלמת, ולכן הוא יפהפה. אם זה מצביע על משהו אחר מלבד תכונה, אלא זה היה ידע " טהור, זה לא יהיה טוב. כמו כן, אם זה מצביע על

תכונה שאינה תכונה של שלמות, אלא או תכונה של חסר או תכונה מחולקת לשבת. וגינוי, זה לא יהיה טוב. כל אחד משמותיו מציין את כל התכונה שממנה הוא נגזר, סופג את כל משמעותה. - עבד אל-רחמן בן נאצר אל-סעדי, טפסיר אל-סעדי

דע כי הטוב בלשון: הוא הרבים של הטובים; אין רבים של טוב, כי הרבים הוא: חסן וטוב, לאינספור שמות ה'; " כולם טובים, דהיינו: מיטב השמות, והוא כאמר הקב"ה:

"והמופת העליון בשמים ובארץ, והוא הגבור

החכם" (כז) (סורת). אלרום). כלומר: השלמות הגדולה ביותר בפני עצמה, שמותיה וכינויה. לכן יש צורך ששמותיה יהיו מיטב השמות. לא להיות טוב ולא אלא טוב, וכמה יש בין טוב לטוב מ

הרקיע השביעי (הרחמן ביותר על כס המלכות מפולס)

. אל-דהב על סונה של אבו אל-קאסים. יישר כל גבוה ועלה

החשיבות של לדעת את זה

הכרת אלוהים מחייבת לעבוד אותו ולהיכנע לו:

. פולחן שלם תלוי בהכרת אלוהים, פנייה אליו, פנייה אליו ובהתרחקות מכל אדם אחר

ככל שהמשרת מכיר את אדונו יותר, כך הפולחן

שלו שלם יותר, וזו החובה הראשונה שהטיל הקב"ה

על בריאתו: הכרתו. אם אנשים מכירים אותו, הם סוגדים לו. זה מוביל לוודאות בזכות השעבוד לו. אלוהים ומביאה לכנות כלפיו בעבודתו. ידיעת אלוהים היא סיבה לאהוב אותו:

ידיעת אלוהים נחשבת הסיבה לאהבתו. אז האהבה מתחזקת ביחס לחוזק הידע ונחלשת ביחס לחולשת הידע. של אלוהים, וכוח הכרת ה' קורא לאהבה, יראה

, פחד, תקווה, מעקב אחריו וכנות של עבודה

עבורו, וזו תמצית האושר של המשרת, ואין

דרך להכיר את אלוהים אלא ע"י הכרת שמותיו היפים והבנתו. במשמעותיותה. ידיעת הקב"ה היא דרך לסמוך עליו: הכרת אלוהים וידיעה שהקב"ה הוא בורא סיבות וסיבותיהן ואין בורא מלבדו ואין ייעוד מלבדו

. הוא סיבה חזקה להסתמך על אלוהים, בדיוק

כפי שידע על ייחודו של אלוהים בנזק ותועלת, בנתינה, מניעה, יצירה, פרנסה, חיים ומוות, כשם שהכרת השמות

היפים ביותר של אלוהים מחייבת את פרי השעבוד

לאלוהים. , בוטח בו מבפנים ומבחוץ, ומכיוון שהמזון הוא בידי ה' בלבד, כשם שמחייבת ידיעת שמות ה' היפים ביותר, על האדם החכם לסמוך על ה' ולסמוך על הבטחתו,

כי ה' מספיק לעבדו. הכרת אלוהים היא אמצעי להתייחס אליו בפירותיו: אחד מצרכי הכרת אלוהים הוא תחינה, פחד וזכרון הלב, אי אפשר להפריד מתחינה ופחד,

והבנת המשמעויות של שמות אלוהים היא אמצעי התמודדות עמו עם פירות הפחד, התקווה, היראה, האהבה,

האמון ושאר פירותיהם של ידיעת תכונות. פחד אלוהים

נחשב גם ידיעה מושלמת של אלוהים, כי אדם אינו בטוח מפני הונאה של אלוהים. ידע. אלוהים הוא ה- העזרה הגדולה ביותר בהתבוננות בספר אלוהים: התבוננות במשמעויות של שמות ותכונותיו של אלוהים

היא העזרה הגדולה ביותר בהתבוננות בספר אלוהים

, מכיוון שהכרת שמות אלוהים, תכונותיו ומעשיו מסייעת בהתבוננות והבנת המשמעויות של האלוהים. קוראן, ויש לו היקף

רחב ומרחיב מאוד. ידיעת אלוהים יורשת נימוסים

טובים עם אלוהים: ידיעת אלוהים מורישה את האמת

של נימוסים טובים עם אלוהים, ולכן אין למשרת הערכה מלבד מה שאלוהים ייעד. בהערכתו של

הקב"ה, אין לו דבר מלבד ציות, קבלה וכניעה, יחד עם נ

חת, אמון וביטחון. אבן אל-קייים אמר: "התנהג עם ה'

יתברך והעליון, זה לדבוק בדתו ולהתנהג. לפי הליכותיו כלפי חוץ ופנימיות. אף אחד לא יכול לקיים התנהגות תקינה עם אלוהים, אלא באמצעות שלושה

דברים: הידע שלו על שמותיו ותכונותיו, הידע שלו על

דתו וחוקיו, מה הוא אוהב ומה הוא שונא, ונשמה מוכנה,

קליטה וגמישה. , מוכן לקבל את האמת בידע, בפעולה ובמצב. רק לו אין פרטנר, וההסתפקות

בו היא הפיצוי על הכל, ואי אפשר לפצותו בשום דבר אחר. זה נאמר בסמכותו של עלי בן אבי טאליב שאמר, "ההנאה של להכיר את

"אלוהים הסיחה את דעתי מהאוכל הטעים של העולם הזה

מה צריך להיות בו

תוקף ההשקה

נכונות השם היא אחד התנאים לשמות ה' היפים ביותר, ובו צריך השם לדרוש שבח ושבח בעצמו ללא כל התקשרות או הגבלה מקובלת, וסולם

השמות היפים ביותר סובב סביב שבח השלטון והעצמאות. ומה חוזר למשמעות זו, ומשבח בשבח ובשבח ומה חוזר לזה, וכל שם מעיד על שני הדברים הללו, תקף שיכנס בו

אבן אל-קאיים אמר: "אלוהים הכל יכול לא תיאר את עצמו כמזימה, מרמה, מרמה או לעג בכלל, וזה גם לא כלול בשמותיו היפים ביותר. ומי מבין האנשים

הבורים שכותבים על הסבר השמות היפים ביותר חושב שבין שמותיו עליון הוא הערמומי, הרמאי, המלגלג

והמזמזם, הוא אמר דבר גדול שיגרום לעור לצמרמורת, וכמעט האוזניים מתחרשות בשמעו, ובורים. אדם התבדה שאלוהים הכל יכול קרא לעצמו פעלים אלו,

אז הוא גזר מהם שמות, ושמותיו הכל יכול כולם יפים, אז הוא כלל אותם בשמות היפים ביותר וקשר אותם עם הרחמן, האוהב, החכם, הנדיבים. זוהי בורות גדולה,

כי פעלים אלו אינם זוכים כלל לשבח, אלא הם זוכים לשבח במקום מסוים. הוא נידון במקום אחד, ולכן אסור להחיל את

מעשיו על הקב"ה כלל, אז זה אי אפשר לומר

שהוא הקב"ה מתעתע, מטעה, לועג ומזימות. כמו"כ אינו גוזר מהם שמות ומספיק להם. אלא אם לא יכלול בשמותיו היפים את הרוצה. , הדובר, העושה או היוצר,

כי שמותיהם מתחלקים לשבח וראוי להאשים, אלא הוא מתואר בטיפוסים ראויים לשבח, כגון הסבל, החכם, האדיר והעושה מה שהוא

רוצה. אז איך הוא יכול להיות הערמומי, הרמאי והלועג ביניהם? אז האדם הטועה הזה נדרש לעשות בין שמותיו היפים את הקורא, זה שבא, זה שבא, זה שהולך

, זה שבא, החלוץ, זה שוכח, זה שמפריד, זה מי שלא מוצא חן בעיניו, הכועס והמקלל, והרבה יותר מזה של המילים שהקב"ה נתן לעצמו מעשיהם בקוראן,

וזו לא מה שהיה אומר מוסלמי או מוסלמי. סביר, והכוונה היא שהקב"ה לא תיאר את עצמו כמזימה, רמאית ומרמה אלא כעונש למי שעשה זאת שלא בצדק, והוא ידע שהשכר על כך טוב מהנברא, אז מה דעתך מ הבורא, כבודו, העליון?

אבן תימיה אמר: "השמות היפים והידועים ביותר של אלוהים הם אלה שעליהם נקרא אלוהים, והם אלו שבאו ". בקוראן ובסונה, והם אלה שבעצמם דורשים שבח והלל

מעצרה

חוקרים מוסלמים הסכימו שכל השמות היפים ביותר של אלוהים הם תוקפי, כלומר, שמות אלוהים חייבים להתבסס על מה שמוזכר בטקסטים של

השריעה. אף אחד לא צריך להוסיף על זה או לגרוע ממנו. במקום זאת, מספיק האמור בטקסטים של השריעה במילה

ובמשמעות, לא נתון להשוואה, ולא ניתן להחלפה במילה נרדפת, אין זה מוביל למשמעות אחרת, גם אם הם דומים במראה

השייח' אל-אלבני אמר באנציקלופדיה של עקידה: "שמות הקב"ה הם זמניים, ולכן הקב"ה לא גוזר שם מתכונה שנקבעה לו, יתברך ועליון. לעצור בתפקיד זה

הוא הדבר החשוב ביותר. כיון שזה נוגע למהות ה' יתברך ועליון, לכן אסור לקרוא לו או לקרוא לו אלא במה "שהוכח כך". בשנה

כרך, עמ'

:המשפטן הפונדמנטליסטי שייח' מוחמד בן סאלח אל-עות'ימין אמר בספרו אל-קאיד אל-עות'מאל

הכלל החמישי: שמות הקב"ה הם שרירותיים, ואין בהם מקום להגיון. בהתאם לכך יש להתמקד באמור בספר " ובסונה, ולכן אין להוסיף או לגרוע מהן. אותם

, כי השכל אינו יכול להבין מה ראוי להקב"ה מהשמות, ולכן צריך להתמקד בכתוב בענין זה, לפי מה שאומר הקב"ה: {ואל תזניח את אשר אין לך ידיעתו. אכן, שמיעה וראייה ו

ה' מצווה צדק

הלב הוא כל מי שייתן דין וחשבון כלפיהם. ואמרו: {אמור: "אדוני רק אסר עוולות, בין שהם גלויים להם ובין הנסתרים, ובין עוול ועבירה בלא זכות, ו

כי תתחבר עם ה' כי על אשר הוא לא הוריד סמכות, וכי אתה אומר על הקב"ה מה שאינך יודע.} ומפני שאלוהים הכל

יכול קרא לו במשהו שלא קרא לו. או להכחיש את מה שהוא קרא לעצמו זה פשע נגד הקב"ה, לכן יש צורך לנהוג "בנימוסים טובים בעניין הזה ולהגביל את עצמנו למה שאומר הטקסט

אבו סלימאן אלח'טבי אמר: "מי שמכיר את הסעיף הזה,

אני מתכוון: שמות ותכונות, והתנאים הכלולים בפסיקותיו וקשורים בו, שלא יעבור מעבר לעצור בו, ואינו משתמש באנלוגיה בזה; אז הדבר מוצמד למקבילו במצב לכאורה של לשון ודיבור מצוי, כך הנדיב: אסור להשוות אליו:

הנדיבים, גם אם הם קרובים בדיבור לכאורה. הסיבה לכך היא שאל-סאחי לא רצה להיעצר. הובא בשמות:

(החזק) ואין למדוד לו מלקות, אף על פי שהם דומים

בבחינת שמות תואר לבני אדם, כי פתח הכוח כלול בחיבה ובשקידה, ואינו. נמדד כנגד (היכול) את המסוגל או המסוגל כי כוח ויכולת מיושמים רק על משמעות חוזק מבנה והרכב הבריאה, ואינו נמדד. על (הרחמן) העדין,

גם אם רחמים. בתיאור של בני אדם הוא סוג של רוך לב,

ו(הסובלן) ו(המטופל) אז אסור להשוות את זה ליראים ולמפוכחים. ובשמותיו הוא (הכל-יודע), ובין תכונותיו ידע; אסור לקרוא לו יודע באנלוגיה, כי ידיעה מצריכה

הצגת הסיבות שבאמצעותן הוא מגיע לידיעת דבר. כמו כן, הוא אינו מתואר כשפוי. יש לקחת בחשבון ולא להזניח "את הסעיף הזה, שהרי השלכותיו גדולות, ואי הידיעה ממנו מזיקה

אבן אל-קאים אמר: "שמותיו המעידים על תכונותיו

הם השמות הטובים והמלאים ביותר. אין שמות טובים מהם, ואין אחר יכול לתפוס את מקומם, ואת משמעותם ופרשנותם של שם מהם על ידי משהו אחר. זה לא פרשנות של נרדפות טהורה, אלא זה בדרך של קירוב והבנה,

ואם אתה יודע את זה אז יש לו כל תכונה. כמאל הוא השם הטוב ביותר, השלם ביותר, השלם ביותר במשמעותו, הרחוק ביותר, הכי טהור מהפגם של פגם או חוסר. יש לו איכות של תפיסות, היודע הכל, המודע לכל, ולא החכם, המשפטן, והכל שומע ורואה הכל, ולא השומע, והרואה והרואה, ובין תכונותיו של איהסאן יש את הצדיק, הרחמן, הידידותי,

ולא החבר, הרחמן וכדומה, כמו גם העליון, הגדול, ולא החבר. נעלה, האציל. הנדיב, לא הנדיב, הבורא, הבורא, לשעבר, לא העושה, היוצר, היוצר, הסולח, הסולח, לא הסולח, המכסה. וכך גם שאר שמותיו, הקב"ה, מחיל על עצמו את המושלם והטוב ביותר, ואלה שאף אחד לא יכול לתפוס את מקומם

חוקרים מוסלמים חלוקים ביניהם לגבי שיטת ההשגחה בשמות היפים ביותר של האל באופן הבא

?מי רואה שזה מהקוראן בלבד

.מי שרואה שזה מהקוראן ועקבות אותנטיים בלבד

?על מה מוכח שמתפללים

כל מה שמוזכר בקוראן או בסונה האותנטית של הנביא, ובאמצעותו נקרא אלוהים, הוא אחד השמות היפים ביותר של אלוהים.

אבן תימיה אמר: "בין שמותיו שאינם בתשעים ותשעה: שמו אל-סבוה. כמו כן נוספו שמותיו, כגון: הרחמן של הרחמנים, הטוב שבסולח, ריבונו של עולם

, אמן יום הדין, מיטב הבוראים, זה שיקרב אנשים ליום אחד. שאין ספק בהם ממיר הלבבות ועוד דברים שהוכחו בשו"ת ותחנונים מוכחים עמהם.

שמות עצם ותכונות מקורם בשלמותו

אלוהים הוא מושלם בעצמו ובתכונותיו, והשמות והתכונות היפים ביותר של אלוהים נובעים משלמותו, והנברא נקרא על פי פעולתו.

אבן אלקאים אמר: "ה' יתברך והעליון הוא השפעת שלמותו, והנברא הוא שלמות השפעתו, לכן נגזרו ממנו השמות לאחר שנשכלל ע"י הפועל. ה' עדיין

היה מושלם, אז מעשיו נבעו מהשלמות שלו, כי הוא מושלם במהותו ובתכונותיו, אז מעשיו נובעים מהשלמות שלו, "הוא השלים ועשה, והנברא הוא עשה זאת והשיג את השלמות הראויה לו

איִדְאִלִּי

אין שום דבר בעולם הזה שנמצא בעולם הבא מלבד שמות. לפיכך, שמות ותכונות הם כאלה. היעדר המקבילה, הדמיון והדמיון שלהם לא מנע מאדם להבין את

האמיתות והמשמעויות שלהם. אלא, הכרתם. אמיתות עלו בלבם של הקודמים, והיעדר ייצוג ודמיון, והיעדרם. זהו האידיאל הגבוה ביותר שאלוהים הכל יכול קבע לעצמו, באומרו: "ואליו האידיאל העליון בשמים ובארץ, והוא האדיר, החכם (סורת אלרום)

"השם

המשמעות שלו

משמעות מדעית

זהו אינדיקציה לידע מדעי, שכן כל השמות היפים של הקב"ה מציינים ידע אחד. הם סימנים, שניתנים להם משמעותם למהות, והם שם נרדף לציון שם אחד שלהם, שהוא אלוהים הכל יכול

משמעות תיאורית

זהו אינדיקציה לשלמות התיאוריות, והיא לקוחה מכל אחד מהשמות היפים ביותר של אלוהים בפרט, תוך התחשבות במשמעויות שהוא מציינן, השונות

בשל המשמעות של כל אחד מהשמות היפים ביותר של אלוהים לפי המשמעות הספציפית שלו, והיא מחולקת לשני חלקים, משמעות תיאורית ספציפית ומשמעות תיאורית כללית

משמעות תיאורית מיוחדת

זהו אינדיקציה לשלמות ולספציפיות של התיאור, שכן הוא לקוח משמותיו היפים של אלוהים, המעידים על משמעויות שניתן להחיל רק על אלוהים, כמו היהיר והאדיר.

בסמכותו של אבו חוריירה, בסמכותו של הנא"ד, אמר: "שליח האלוהים אמר, 'אלוהים הכל יכול אמר, הגאווה היא גלימתי וגדולה היא הבגד שלי. מי שיריב איתי בכל אחד מהם, אני אזרוק. אותו לתוך האש'.

משמעות תיאורית כללית

זהו אינדיקציה לשלמות ולכלליות של התיאור, שכן הוא לקוח משמותיו היפים של אלוהים, המצביעים על משמעויות שניתן להחיל על אחרים מלבד אלוהים, כמו הנדיב והרחמן, ללא דמיון או ייצוג.

אלוהים אמר בקוראן: "אין כמוהו, והוא השומע הכל, רואה הכל (סורת אלשורה).

קונוטציה מילולית

כל אחד מהשמות היפים ביותר של אלוהים מציין את המהות ואת התכונות באופן מקביל, ומציין את המהות לבדה או את התכונה לבדה במשמעות הכוללת. מאפיין נוסף הכרחי למשמעויות אלו הוא סימן המחויבות. המשמעות המילולית מחולקת ל

וצדקה ומטרות

על עוול (אלוהים מצווה צדק, צדקה ונתינת קרובים, ואוסר זנות, רוע וזנות, הוא מזהיר אותך, כדי שתזכר)

(אלוהים אינו מדכא את משקלו של אטום, ואם אתה טוב, הוא מכפיל אותו ומביא ממנו שכר גדול)

26 Ramadan 1434 AH. מג'יד סולימאן אל, ראסי: נכתב על ידי

;ונסקר בשישי לחודש שעבאן לשנת 1444 לספירה